

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816010069
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5816010069.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. apríla 2019 odvolanie obžalovaného R. R. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/22/2016 zo dňa 23.10.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/22/2016 zo dňa 23.10.2018.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného R. R., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom W.,
ul. U. č. XXX/X,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

1/

dňa 02. 04. 2013 podal ako osoba konajúca za daňový subjekt R. R. T., s miestom podnikania Veterná 157/4-31, Námestovo, IČO 33755451, na Daňovom úrade Žilina, pobočka Námestovo riadne daňové priznanie typu „B“ k dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie rok 2012, v ktorom deklaroval príjmy z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov v sume 952.408,26 € a výdavky v sume 942.233,80 €, základ dane 10.174,46 €, s vlastnou daňovou povinnosťou v sume 1.240,64 €, pričom vykonanou daňovou kontrolou o výsledku ktorej bol spracovaný Protokol z daňovej kontroly č. 9512401/5/5422260/2014 zo dňa 15.12.2014, bolo zistené, že si postupne zaúčtoval do účtovnej evidencie nepravdivé nákladové položky:

- nákup materiálu z výdavkového pokladničného dokladu č. 12HV0005 zo dňa 31.01.2012 v celkovej sume 3.122,54 € z toho základ dane 2.602,12 € a DPH v sume 520,42 €, pričom nepreukázal o aký predmet plnenia sa jednalo, od akého platiteľa a na aký účel bolo prijaté, preto správca dane Daňový úrad Žilina, pobočka Námestovo zvýšil základ dane z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 o sumu 2.602,12 €, - nákup materiálu z dokladov vyhotovených elektronickou registračnou pokladnicou /ďalej len ERP/ s daňovým kódom pokladnice /ďalej len DKP/ 600036342785001 od dodávateľa A.L.O.E., s.r.o. Boženy Němcovej 8, Bratislava, IČO: 36342785:

Dátum vyhotov. dokladu z ERP Číslo dokladu z ERP /IČ poklad. Dokladu Fakt. suma spolu v € Z toho ZD v € Z toho DPH v €

02.05.2012	15 / 12HV00089	1 621,20	1 351,00	270,20
02.05.2012	14 / 12HV00089	1 536,00	1 280,00	256,00
02.05.2012	16 / 12HV00089	1 150,32	958,60	191,72
03.05.2012	13 / 12HV00100	1 615,68	1 346,40	269,28
03.05.2012	12 / 12HV00100	1 364,40	1 137,00	227,40
04.05.2012	10 / 12HV00101	1 576,80	1 314,00	262,80
04.05.2012	11 / 12HV00101	1 419,12	1 182,60	236,52

05.05.2012 2 / 12HV00102 1 649,70 1 374,75 274,95
05.05.2012 3 / 12HV00102 1 625,40 1 354,50 270,90
07.05.2012 14 / 12HV00104 1 300,32 1 083,60 216,72
07.05.2012 12 / 12HV00104 1 393,20 1 161,00 232,20
07.05.2012 13 / 12HV00104 1 532,52 1 277,10 255,42
08.05.2012 6 / 12HV00105 1 403,28 1 169,40 233,88
09.05.2012 19 / 12HV00106 1 520,22 1 266,85 253,37
09.05.2012 6 / 12HV00106 1 588,61 1 323,84 264,77
08.05.2012 5 / 12HV00106 1 637,16 1 364,30 272,86
10.05.2012 6 / 12HV00107 1 405,08 1 170,90 234,18
10.05.2014 5 / 12HV00127 1 561,20 1 301,00 260,20
11.05.2012 1 / 12HV00108 1 530,36 1 275,30 255,06
11.05.2012 2 / 12HV00108 1 294,92 1 079,10 215,82
12.05.2012 5 / 12HV00109 1 561,20 1 301,00 260,20
12.05.2012 4 / 12HV00109 1 530,36 1 275,30 255,06
14.05.2012 17 / 12HV00110 1 561,20 1 301,00 260,20
15.05.2012 15 / 12HV00111 1 323,84 1 103,20 220,64
15.05.2012 14 / 12HV00111 1 456,22 1 213,52 242,70
17.05.2012 14 / 12HV00112 1 625,40 1 354,50 270,90
17.05.2012 15 / 12HV00112 1 439,64 1 199,70 239,94
16.05.2012 10 / 12HV00112 1 403,28 1 169,40 233,88
18.05.2012 4 / 12HV00113 1 419,12 1 182,60 236,52
18.05.2012 3 / 12HV00113 1 649,70 1 374,75 274,95
18.05.2012 5 / 12HV00113 1 576,80 1 314,00 262,80
21.05.2012 8 / 12HV00114 1 615,68 1 346,40 269,28
19.05.2012 15 / 12HV00114 1 561,20 1 301,00 260,20
22.05.2012 11 / 12HV00115 1 530,36 1 275,30 255,06
21.05.2012 9 / 12HV00115 1 505,52 1 254,60 250,92
22.05.2012 10 / 12HV00115 1 150,32 958,60 191,72
23.05.2012 3 / 12HV00116 1 588,61 1 323,84 264,77
23.05.2012 2 / 12HV00116 1 520,22 1 266,85 253,37
25.05.2012 18 / 12HV00117 1 412,64 1 177,20 235,44
24.05.2012 24 / 12HV00117 1 561,20 1 301,00 260,20
28.05.2012 9 / 12HV00118 1 591,80 1 326,50 265,30
28.05.2012 10 / 12HV00118 1 455,36 1 212,80 242,56
26.05.2012 18 / 12HV00118 1 403,28 1 169,40 233,88
29.05.2012 4 / 12HV00119 1 542,24 1 285,20 257,04
SPOLU: 65 710,68 54 758,90 10951,78

výdavky v sume 65 710,68 €, z toho základ dane 54.758,90 € a DPH v sume 10 951,78 €, pričom obchodná spoločnosť A.L.O.E. s.r.o., nemala v preverovanom zdaňovacom období registrovanú elektronickú registračnú pokladnicu s prideleným DKP 600036342785001, preto nie je možné tieto bločky považovať za pravé a nemôžu byť uplatnené ako výdavok, čím správca dane Daňový úrad Žilina, pobočka Námestovo zvýšil základ dane z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 o sumu 54.758,90 €, - nákup tovarov s predmetom fakturácie „Stavebné práce Hotel LUNA“ od dodávateľa A.L.O.E., s.r.o., Boženy Němcovej 8, 811 04 Bratislava, IČO: 36342785 z faktúr č. 120102 zo dňa 05.06.2012 v celkovej sume 30 500,- €, z toho základ dane 25 416, 67 € a DPH v sume 5 083,33 € s úhradou bez označenia na pokladničnom doklade zo dňa 20.06.2012, č. 120103 zo dňa 05.06.2012 v celkovej sume 20 000,- €, z toho základ dane 16 666,67 € a DPH v sume 3.333,33 €, s úhradou bez označenia na pokladničnom doklade zo dňa 20.06.2012, č. 120104 zo dňa 20.06.2012 v celkovej sume 15 000,- €, z toho základ dane 12 500,- € a DPH v sume 2 500,- € s úhradou bez označenia na pokladničnom doklade zo dňa 20.06.2012, preto správca dane Daňový úrad Žilina, pobočka Námestovo, zvýšil základ dane z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 o sumu 54 583,34 €,

- nákup materiálu z dokladov vyhotovených ERP s DKP 6490036239241001 od dodávateľa RIMAX, spol. s r.o., Bratislavská 8, 917 01 Trnava, IČO: 36239241:

Dátum vyhotov. dokladu z ERP Číslo dokladu z ERP/ IČ poklad. Dokladu Fa. suma spolu v € Z toho ZD v € Z toho DPH v €

03.05.2012	7 / 12HV00120	1	650,26	1	375,22	275,04
03.05.2012	6 / 12HV00120	1	514,00	1	261,67	252,33
02.05.2012	17 / 12HV00120	1	518,00	1	265,00	253,00
02.05.2012	18 / 12HV00120	1	518,00	1	265,00	253,00
02.05.2012	5 / 12HV00120	1	637,90	1	364,92	272,98
07.05.2012	16 / 12HV00121	1	616,00	1	346,67	269,33
05.05.2012	5 / 12HV00121	1	512,28	1	260,23	252,05
05.05.2012	4 / 12HV00121	1	374,80	1	145,67	229,13
04.05.2012	14 / 12HV00121	1	649,76	1	374,80	274,96
04.05.2012	12 / 12HV00121	1	650,00	1	375,00	275,00
04.05.2012	13 / 12HV00121	1	512,28	1	260,23	252,05
11.05.2012	13 / 12HV00122	1	610,00	1	341,67	268,33
10.05.2012	10 / 12HV00122	1	602,00	1	335,00	267,00
10.05.2012	11 / 12HV00122	1	637,60	1	364,67	272,93
09.05.2012	5 / 12HV00122	1	622,60	1	352,17	270,43
09.05.2012	6 / 12HV00122	1	648,22	1	373,52	274,70
07.05.2012	15 / 12HV00122	1	587,00	1	322,50	264,50
16.05.2012	23 / 12HV00123	1	562,00	1	301,67	260,33
15.05.2012	7 / 12HV00123	1	596,92	1	330,77	266,15
14.05.2012	6 / 12HV00123	1	613,30	1	344,42	268,88
12.05.2012	8 / 12HV00123	1	604,46	1	337,05	267,41
12.05.2012	11 / 12HV00123	1	645,60	1	371,33	274,27
11.05.2012	12 / 12HV00123	1	610,00	1	341,67	268,33
22.05.2012	12 / 12HV00124	1	589,70	1	324,75	264,95
21.05.2012	15 / 12HV00124	1	558,50	1	298,75	259,75
19.05.2012	9 / 12HV00124	1	649,76	1	374,80	274,96
18.05.2012	3 / 12HV00124	1	616,24	1	346,87	269,37
16.05.2012	22 / 12HV00124	1	640,10	1	366,75	273,35
17.05.2012	5 / 12HV00124	1	536,00	1	280,00	256,00
29.05.2012	3 / 12HV00125	1	637,90	1	364,92	272,98
28.05.2012	12 / 12HV00125	1	645,60	1	371,33	274,27
26.05.2012	15 / 12HV00125	1	622,60	1	352,17	270,43
24.05.2012	5 / 12HV00125	1	613,30	1	344,42	268,88
23.05.2012	6 / 12HV00125	1	656,00	1	380,00	276,00
22.05.2012	11 / 12HV00125	1	589,70	1	324,75	264,95

SPOLU: 55848,38 46 540,32 9 308,06

výdavky v sume 55 848,38 €, z toho základ dane 46 540,32 € a DPH 9 308,06 €, pričom obchodná spoločnosť RIMAX, spol. s r.o. v daňových priznaniach DPH za zdaňovacie obdobia r. 2012 nevykázala dodania tovaru v tuzemsku, ktoré by mohli obsahovať aj tržby z preverovaných pokladničných dokladov, ERP s DKP 6490036239241001 bola registrovaná na Daňovom úrade Trnava od 27.09.2000 do 27.02.2012, kedy bola vyradená správcom dane z registrácie, uvedená obchodná spoločnosť v roku 2012 neobchodovala so stavebným materiálom uvedeným v pokladničných dokladoch, preto správca dane Daňový úrad Žilina, pobočka Námestovo zvýšil základ dane z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 o sumu 46.540,32 €,

- nákup materiálu z dokladov vyhotovených ERP s DKP 6081020226735001 od dodávateľa Y. V. U. - STAVEBNINY STAVKJET, 90201 Pezinok, Moyzesova 8, IČO: 11834293,

Dátum vyhotov. dokladu z ERP Číslo dokladu z ERP/ IČ poklad. dokladu Faktur. suma spolu v € Z toho ZD v € Z toho DPH v €

02.05.2012	11 / 12HV00099	1	645,28	1	371,07	274,21
02.05.2012	13 / 12HV00099	1	641,00	1	367,50	273,50
02.05.2012	12 / 12HV00099	999,60	833,00	166,60		
03.05.2012	3 / 12HV00100	1	503,30	1	252,75	250,55
03.05.2012	2 / 12HV00100	1	604,20	1	336,83	267,37

04.05.2012 11 / 12HV00101 1 622,50 1 352,08 270,42
04.05.2012 12 / 12HV00101 1 397,00 1 164,17 232,83
04.05.2012 10 / 12HV00102 1 547,20 1 289,33 257,87
05.05.2012 16/ 12HV00102 1 592,90 1 327,42 265,48
05.05.2012 15 / 12HV00103 1 649,20 1 374,33 274,87
07.05.2012 16 / 12HV00103 1 622,50 1 352,08 270,42
07.05.2012 17 / 12HV00103 1 475,00 1 229,17 245,83
07.05.2012 18 / 12HV00103 1 634,60 1 362,17 272,43
07.05.2012 19 / 12HV00104 1 486,00 1 238,33 247,67
07.05.2012 6 / 12HV00105 1 433,20 1 194,33 238,87
07.05.2012 1 / 12HV00105 1 652,00 1 376,67 275,33
07.05.2012 2 / 12HV00105 1 652,00 1 376,67 275,33
09.05.2012 1 / 12HV00106 1 337,40 1 114,50 222,90
09.05.2012 6 / 12HV00107 1 506,00 1 255,00 251,00
10.05.2012 16 / 12HV00107 1 355,40 1 129,50 225,90
09.05.2012 7 / 12HV00107 1 581,30 1 317,75 263,55
11.05.2012 9 / 12HV00108 1 239,00 1 032,50 206,50
10.05.2012 14 / 12HV00108 1 432,40 1 193,67 238,73
11.05.2012 11 / 12HV00109 1 445,50 1 204,58 240,92
11.05.2012 7 / 12HV00109 1 445,50 1 204,58 240,92
12.05.2012 9 / 12HV00110 1 411,70 1 176,42 235,28
12.05.2012 8 / 12HV00110 1 560,30 1 300,25 260,05
14.05.2012 14 / 12HV00110 1 506,00 1 255,00 251,00
15.05.2012 8 / 12HV00111 1 627,00 1 355,83 271,17
16.05.2012 7 / 12HV00111 1 609,20 1 341,00 268,20
17.05.2012 11 / 12HV00112 1 637,92 1 364,93 272,99
18.05.2012 19 / 12HV00113 1 547,20 1 289,33 257,87
21.05.2012 2 / 12HV00114 1 565,70 1 304,75 260,95
19.05.2012 8 / 12HV00114 1 633,00 1 360,83 272,17
22.05.2012 12 / 12HV00115 1 483,70 1 236,42 247,28
24.05.2012 20 / 12HV00116 1 634,60 1 362,17 272,43
23.05.2012 4 / 12HV00116 1 475,00 1 229,17 245,83
25.05.2012 4 / 12HV00117 1 581,30 1 317,75 263,55
24.05.2012 19 / 12HV00117 1 486,00 1 238,33 247,67
26.05.2012 6 / 12HV00118 1 506,00 1 255,00 251,00
30.05.2012 17 / 12HV00119 1 652,00 1 376,67 275,33
29.05.2012 9 / 12HV00119 1 658,50 1 382,08 276,42
28.05.2012 10 / 12HV00119 1 564,40 1 303,67 260,73
SPOLU: 65 639,50 54699,58 10939,92

výdavky v sume 65 639,50 €, z toho základ dane 54 699,58 € a DPH 10 939,92 €, správca dane zistil, že preverovaná ERP s DKP 6081020226735001 bola vyradená z používania ku dňu 21.11.2011, čím správca dane Daňový úrad Žilina, pobočka Námestovo zvýšil základ dane z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 o sumu 54 699,58 €,

- neoznačené faktúry od SZČO Y. V. - KOVOZVAR, so sídlom 969 73 Prenčov č. 245, IČO 40041468,

Faktúra dát. vystavenia uhr. v hotovosti Suma v € Dodávateľ
Bez čísla 30.03.2012 31.03.2012 13200,- Y. V. - KOVOZVAR
Bez čísla 20.07.2012 20.07.2012 15000,- Y. V. - KOVOZVAR
Bez čísla 26.08.2012 26.08.2012 14800,- Y. V. - KOVOZVAR
SPOLU 43 000,-

s úhradou v hotovosti, pričom správca dane Daňový úrad Žilina, pobočka Námestovo preukázal, že nedošlo k uskutočneniu uvedeného obchodu a zvýšil základ dane z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 o sumu 43.000,- €,

neoznačené faktúry od spoločnosti JMS TRADE, s.r.o., Deväťtinová 22, 821 06 Bratislava, IČO: 45909938, DIČ:2023140790,

Faktúra dátum vystavenia Uhradené v hotovosti Suma v € Dodávateľ
Bez čísla 31.03.2012 01.03.2012 25000,- JMS TRADE, s.r.o.,
Bez čísla 31.03.2012 01.03.2012 28750,- JMS TRADE, s.r.o.,
Bez čísla 31.05.2012 31.05.2012 29500,- JMS TRADE, s.r.o.,
nie je faktúra 29.06.2012 75000,- JMS TRADE, s.r.o.,
Bez čísla 30.06.2012 30.06.2012 22500,- JMS TRADE, s.r.o.,
Bez čísla 31.07.2012 31.07.2012 65500,- JMS TRADE, s.r.o.,
Bez čísla 31.08.2012 31.08.2012 55000,- JMS TRADE, s.r.o.,
Bez čísla 30.09.2012 30.09.2012 39750,- JMS TRADE, s.r.o.,
SPOLU 341000,-

s úhradou v hotovosti, pričom správca dane Daňový úrad Žilina, pobočka Námestovo preukázal, že s uvedenou spoločnosťou neuskutočnil uvedený obchod a zvýšil základ dane z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 o sumu 341.000,- €,

čím svojím konaním porušil § 2 písm. i) a § 21 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, čím neoprávnene znížil základ dane z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 celkom o sumu 597 008,26 € a skrátil daň z príjmu fyzických osôb za rok 2012 o sumu 114 124, 07 €,

2/

ako osoba konajúca za daňový subjekt R. R. T., s miestom podnikania Veterná 157/4-31, Námestovo, IČO 33755451, podal na Daňovom úrade Žilina, pobočka Námestovo riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) za zdaňovacie obdobie január 2012 dňa 27.02.2012, máj 2012 dňa 25.06.2012, jún 2012 dňa 25.07.2012 pričom si neoprávnene uplatnil odpočítanie dane uvedené v záznamoch DPH a daňovom priznaní k DPH

- január 2012 z nákupu materiálu na základe výdavkového pokladničného dokladu č. 12HV0005 zo dňa 31.01.2012 v celkovej sume 3 122,54 €, z toho základ dane 2602,12 €, DPH v sume 520,42 €,

- máj 2012 z nákupu materiálu na dokladoch z ERP s DKP od dodávateľa A.L.O.E., s.r.o., Boženy Němcovej 8, 811 04 Bratislava, IČO: 36342785, DIČ: 2021980664, IČDPH: SK2021980664 v sume 10 691,58 €, od dodávateľa RIMAX, spol. s r.o., Bratislavská 8, 917 01 Trnava, IČO: 36239241, DIČ: 2020165653, IČDPH: SK2020165653 v sume 9 308,06 €, od dodávateľa Y. V. U. - STAVEBNINY STAVKVVET, 90201 Pezinok, Moyzesova 8, IČO: 11834293, DIČ: 1020226735, IČDPH: SK1020226735 v sume 10 939,92 € /čísla dokladov z ERP rovnako ako v bode 1/,

- jún 2012 z nákupu materiálu na dokladu č. 5 zo dňa 10.05.2012 z ERP od dodávateľa A.L.O.E., s.r.o., Boženy Němcovej 8, 811 04 Bratislava, IČO: 36342785, DIČ: 2021980664, IČDPH: SK2021980664 v sume 260,20 €, z nákupu materiálu na faktúre č 120102 DPH v sume 5 083,33 €, č. 120103 DPH v sume 3 333,33 €, č. 120104 DPH v sume 2 500,00 €,

čím svojím konaním porušil § 49 a § 51 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a neoprávnene skrátil daň z pridanej hodnoty v celkovej sume 42 460,84 €, teda R. R. ako osoba oprávnená za subjekt R. R. T., s miestom podnikania Veterná 157/4-31, Námestovo, IČO 33755451, svojím konaním neoprávnene skrátil daň z príjmu fyzických osôb za rok 2012 a daň z pridanej hodnoty za rok 2012 a tým spôsobil štátnemu rozpočtu SR, zastúpenému Daňovým úradom Žilina, pobočka Námestovo škodu v sume 156 584,91 €
t e d a

v bode 1), 2)

pokračovacím konaním skrátil daň vo veľkom rozsahu,

t ý m s p á c h a l

v bode 1), 2)

pokračovací zločin skrátenie dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 276 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného R. R. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/22/2016 z 23.10.2018, bol obžalovaný R. R. uznaný vinným v bode 1) a 2) zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti citovaného rozsudku. Podľa § 276 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný R. R. ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, a to proti všetkým výrokom rozsudku. Zahlásené odvolanie obžalovaný zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 5.11.2018, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 6.11.2018, a to nasledovne:

Súd prvého stupňa sa správne nevysporiadal so skutočnosťami, ktoré boli v konaní predkladané obžalovaným. Obžalovaný sa aj naďalej pridŕža svojich tvrdení a zastáva názor, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z vykonaného dokazovania je jasné, že konanie obžalovaného nie je možné z pohľadu subjektívnej stránky hodnotiť ako úmyselné konanie. Zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 Tr. zák. vyžaduje úmyselné zavinenie, a práve pre absenciu úmyslu nemohol obžalovaný spáchať tento zločin. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 3To/57/2013.

Obžalovaný sa nestotožňuje s konštatovaním súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, že jeho vina bola preukázaná tak priamymi, ako aj nepriamymi dôkazmi, ktoré majú do seba logicky zapadať. Súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď neakceptoval dôkazy preukazujúce nevinu obžalovaného spočívajúcu v jeho neúmyselnom konaní. Jednotlivé vykonané dôkazy preukázali tvrdenia obžalovaného a potvrdili, že všetky práce boli riadne vykonané a za práce bolo riadne zaplatené, pričom ku každej platbe existoval doklad, o ktorom obžalovaný nemal dôvod pochybovať a nebolo preukázané, že obžalovaný by úmyselne manipuloval s pokladničnými dokladmi. Obžalovaný je presvedčený, že vykonaným dokazovaním pred súdom prvého stupňa boli spochybnené závery, ktoré vychádzali zo šetrenia daňového úradu. V tejto súvislosti poznamenáva, že pred daňovým úradom boli úkony vykonávané tak, že obžalovaný sa k nim nevyjadroval, pretože nepreberal poшту z dôvodu manželskej a osobnej krízy.

Obžalovaný spochybňuje bod 1), odsek 1 obžaloby a rozsudku súdu prvého stupňa, v rámci ktorého sa konštatuje, že obžalovaný do účtovnej evidencie nepravdivo zaúčtoval pokladničný doklad č. 12HV0005 zo dňa 31.1.2012 v celkovej sume 3.122,54 Eur, z toho základ dane predstavoval 2.602,12 Eur a DPH v sume 540,42 Eur. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 23.1.2018 predložil doklady, ktoré sú založené na čl. 541-544, z ktorých je zrejmé, na nákup akého materiálu slúžil výdavkový pokladničný doklad č. 12HV0005. Len z dôvodu zlej komunikácie obžalovaného s daňovým úradom z vyššie uvedených dôvodov, neboli tieto doklady predložené daňovému úradu ku kontrole.

Odsek 2 bodu 1) obžaloby a rozsudku súdu prvého stupňa sa týka nákupu materiálu od dodávateľa A.L.O.E., s.r.o. V tejto súvislosti obžalovaný podotýka, že riadil a staval veľké dielo, na ktoré nemal dostatok svojich zamestnancov a z dôvodu plnenia časových termínov stavby bol nútený využívať práce subdodávateľov. O subdodávateľoch obžalovaný nemal vedomosť, že by to boli subjekty, ktoré by konali tak, že si neplnia svoje zákonné povinnosti a naopak, bol si vedomý, že sa jedná o subjekty, ktoré v tejto oblasti dlhodobo pracujú a dôveroval im, že plnia všetky svoje povinnosti, ako predpisuje zákon. Na druhej strane ani nemal možnosť ovplyvniť alebo zistiť, či tomu tak nie je. V čase, keď obžalovanému prišla ponuka od subdodávateľa spoločnosti A.L.O.E., s.r.o., ktorú zastupoval na základe splnomocnenia R. J., táto spoločnosť bola zapísaná v obchodnom registri ako spoločnosť, ktorá sa okrem iného venuje aj stavebným prácam a činnostiam. V obchodnom registri, ktorý mu bol predložený R. J., táto spoločnosť zapísaná bola, a preto obžalovaný nemal dôvod nevyužiť subdodávateľské služby spoločnosti A.L.O.E.,

s.r.o., za ktoré jej vyplácal dohodnutú odmenu a to vždy po odkontrolovaní vykonaných prác zo strany investora. V konaní obžalovaného tu preto nemožno vidieť úmysel protiprávne konať, a taktiež nemôže ísť ani o nedbanlivostné konanie, pretože obžalovaný si preveril zápis v obchodnom registri, ako aj plnú moc, ktorá mu bola predložená R. J., ktorý reálne pracoval na diele a vystupoval ako zástupca spoločnosti A.L.O.E., s.r.o., disponujúc pečaťou tejto spoločnosti a plnou mocou. O uvedenom svedčí mailová dokumentácia, ktorá bola založená do spisu. Materiál a práce zaevidované v dokladoch uvedených v obžalobe a rozsudku súdu prvého stupňa v bode 1, odsek 2 a 3, bol použitý a práce realizované na stavbe diela, pri rekonštrukcii hotela Luna v Žiary nad Hronom. Taktiež účtovné doklady spojené s nákupom materiálu a výkonom prác na tomto diele boli vierohodné a obžalovaný nemal dôvod o nich pochybovať.

Ďalší odsek obžaloby a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý by mal preukazovať nepravdivé nákladové položky, sa týka nákupu materiálu od dodávateľa RIMAX, s.r.o., Bratislava. Svedok S., ktorý bol v konaní vypočutý, jednoznačne a určito potvrdil, že obžalovanému vozil tovar na stavbu vo väčšom rozsahu s tým, že peniaze na tovar mu dával obžalovaný a niekedy kúpil tovar za vlastné finančné prostriedky a po odovzdaní materiálu a predložení pokladničných bločkov a dokladov za tovar, mu zo strany obžalovaného boli vyplácané financie za materiál, ktorý pre neho kúpil. Tento svedok potvrdil, že bral tovar s dokladmi od spoločnosti RIMAX spol. s r.o. a spoločnosti Stavebniny STAVKJET. Svedok S. vozil tovar pre obžalovaného vo väčšom rozsahu už v minulosti bez akýchkoľvek problémov, a preto obžalovaný nemal dôvod pochybovať o vierohodnosti dokladov, ktoré mu predložil svedok S. a nemal ani možnosť preveriť pravosť týchto dokladov. Svedok S. mal za túto činnosť riadne zaplatené, ale z dôvodu, že sa obával postihu za nezdanenie tohto príjmu, nespomenul, že túto prácu pre obžalovaného vykonával odplatne. Napriek tomu pravdivo popísal skutočnosti, z ktorých je zrejmé, že obžalovanému dával doklady za nákup materiálu od spoločnosti RIMAX, s.r.o. a spoločnosti Stavebniny STAVKJET, ktoré sú uvedené na strane 3-6 obžaloby a rozsudku súdu prvého stupňa.

Na strane 6 v druhom odseku obžaloby a rozsudku súdu prvého stupňa je uvedený nákup tovaru od spoločnosti MATRATLEX manufacture, s.r.o., pričom sa konštatuje, že obžalovaný nepreukázal skutočný výdaj. V tejto súvislosti poukazuje na to, že spoločnosť MATRATLEX manufacture, s.r.o. preukázala, že obžalovanému dodala materiál, ktorý bol nainštalovaný do diela, na ktorom pracoval obžalovaný. Podotýka, že súd prvého stupňa obžalovaného v tejto časti spod obžaloby oslobodil. Poukazuje na skutočnosť, že dôvody, pre ktoré súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby v časti týkajúcej sa spoločnosti MATRATLEX manufacture, s.r.o., sú dané aj v ostatných prípadoch uvedených v obžalobe a v napadnutom rozsudku a je teda nejasné, prečo súd prvého stupňa v ostatných prípadoch obžalovaného uznal vinným. Obžalovaný je presvedčený, že tak ako súd prvého stupňa akceptoval obhajobu obžalovaného v prípade spoločnosti MATRATLEX manufacture, s.r.o. a v tejto časti ho spod obžaloby oslobodil, súd prvého stupňa mal takto postupovať aj v ďalších prípadoch uvedených v obžalobe prokurátora.

Aj v prípade uvedenom na strane 6 odseku 3 a na strane 7 odseku 1 obžaloby a rozsudku súdu prvého stupňa, súd prvého stupňa dal za pravdu obžalobe, že nedošlo k uskutočneniu uvedeného obchodu, pričom z výpovede zástupcu KOVOZVAR Y. V. je zrejmé, že všetky práce, ktoré obžalovaný vyplatil tomuto subjektu, boli riadne vykonané a obžalovaný nemal dôvod pochybovať o tom, že tento subjekt podniká v danej oblasti so všetkými dôsledkami. Nakoniec u Y. V. bola vykonaná daňová kontrola, ktorá nezaznamenala v účtovníctve vo vzťahu k obžalovanému nedostatky.

Obdobne je tomu aj v prípade spoločnosti JMS Trade, s.r.o., kedy sa súd stotožnil s tvrdením uvedeným v obžalobe na strane 7 odseku 2, že obžalovaný obchod s touto spoločnosťou neuskutočnil. Obžalovaný v tejto súvislosti poukazuje na dôkaz preukazujúci jeho nevinu a to výpoveď konateľky spoločnosti JMS Trade, s.r.o. R. J., ktorá tak v prípravnom konaní, ako aj pred súdom potvrdila, že všetky sumy, ktoré sú uvedené na faktúrach, jej boli obžalovaným vyplatené a tiež práce, ktoré sú na faktúrach uvedené, boli vykonané. Týmto chce obžalovaný preukázať, že pri vyplácaní faktúr a preplácaní bločkov bol obžalovaný dobromyseľný, vedomý si, že doklady sú správne a nemal pochybnosti o tom, že práce na diele boli skutočne vykonané a tovar zakúpený na základe jemu predložených bločkov dodaný subdodávateľmi. Obžalovaný je presvedčený, že preukázal skutočnosť, že z jeho strany boli fakturované len reálne vykonané práce na stavbách, ktoré realizoval v súlade so zmluvou o dielo. Poukazuje tiež na skutočnosť, že pravdivosť výpovede svedkyne R. J. potvrdzuje aj následne vykonaná daňová kontrola spoločnosti JMS Trade, s.r.o., ktorá vo vzťahu k obžalovanému nenašla žiadne pochybenia.

Obžalovaný zastáva názor, že sa mu podarilo preukázať svoju dobromyseľnosť a nevinu v celom rozsahu obžaloby.

Obžalovaný poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6To/12/2016, v rámci ktorého Najvyšší súd zdôrazňuje, že trestný čin skrátene dane a poisťného je také konanie páchatel'a, ktoré

spočíva v úmyselnom vytváraní podmienok, ktorým páchatel' dosiahne, že mu príslušný štátny orgán, v danom prípade daňový úrad - správca dane daň vôbec nevyrubí alebo dosiahne, že daň správcovi dane vôbec nezaplatí alebo zaplatí v nižšej než zákonom určenej výške. Skrátene dane je totiž špecifickou formou podvodného konania. Trestný čin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1 Tr. zák. vyžaduje, aby páchatel' konal úmyselne. Skrátene však nie je samotné neodvedenie alebo nezaplatenie už vyrubenej dane alebo poistného. Páchatel'om aj spolupáchatel'om trestného činu skrátene dane môže byť nielen subjekt dane, ale ktokoľvek, kto svojim úmyselným konaním spôsobí, že zákonná daň nebola jemu alebo aj inému subjektu dane vymeraná buď vôbec alebo nie v zákonnej miere a daň tak bola skrátene. Subjekt dane a subjekt trestného činu skrátene dane nemusia byť totožné a nemožno preto zamieňať daňovú zodpovednosť (povinnosť zaplatiť daň) a trestnú zodpovednosť za skrátene dane. Podstata skrátene dane v zmysle § 276 ods. 1 Tr. zák. spočíva v akomkoľvek úmyselnom konaní páchatel'a, ktorým dosiahne, že mu príslušný štátny orgán daň vôbec nevymeria, alebo mu ju vymeria v nižšej ako zákonom určenej čiastke, pokiaľ bola skrátene nie v malom rozsahu. Skrátene dane nie je však číre neodvedenie už vyrubenej dane. V napadnutom rozsudku špecializovaného trestného súdu je preto nesprávna právna kvalifikácia ohľadne pomoci k pokračovaciemu trestnému činu skrátene dane a poistného, pričom z dôkazov zatiaľ nevyplýva s dostatočnou presvedčivosťou úmysel spáchať tento trestný čin.

V tomto prípade je prokurátor síce presvedčený, že došlo k dostatočnému preukázaniu spáchaného trestného činu tým, že boli v rámci daňového konania zistené pochybnosti ohľadom nákladových položiek. V tejto otázke sa znovu obžalovaný odvoláva na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu, kde zdôrazňuje skutočnosť, že aj otázka, v akom rozsahu bola činom páchatel'a skrátene daň, je pri trestnom čine skrátene dane a poistného podľa § 276 Tr. zák. otázkou viny. Preto súd rozhodujúci v trestnom konaní posudzuje túto otázku samostatne, a to aj v prípade, ak príslušný orgán o daňovej povinnosti i o výške dane už právoplatne rozhodol. Rozhodnutie tohto orgánu berie súd do úvahy a hodnotí ho pri svojom rozhodovaní ako každý iný dôkaz v rámci postupu podľa § 2 ods. 12 Tr. por.

Obžalovaný je presvedčený, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že neboli naplnené zákonné znaky žalovaného trestného činu a to z dôvodu absencie úmyslu obžalovaného. Za týchto okolností možno akceptovať obhajobu obžalovaného, že jeho konanie môže mať maximálne znaky nedbanlivostného konania, ale v žiadnom prípade nemožno hovoriť o jeho úmysle. Žiadne dôkazy, ani samostatné argumenty prokurátora v zmysle vyššie uvedenej argumentácie teóriu beztrestnosti obžalovaného nemôžu vyvrátiť.

Obžalovaný žiada, aby krajský súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie alebo aby sám rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj prokurátor písomným podaním zo dňa 5.11.2018, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 6.11.2018. Prokurátor podal odvolanie len proti výroku o treste napadnutého rozsudku, a to v neprospech obžalovaného. Prokurátor zahlásené odvolanie zdôvodnil písomným podaním zo dňa 5.12.2018, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 6.12.2018.

Prokurátor sa nestotožňuje s uložením trestu obžalovanému podľa § 276 ods. 3 Tr. zák. Vzhľadom na uznanie viny obžalovaného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. správne mal byť obžalovanému trest ukladaný podľa § 276 ods. 4 Tr. zák.

Rovnako tak sa nestotožňuje ani s ukladaním trestu obžalovanému s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., čo súd prvého stupňa zdôvodnil tým, že vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

V zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť postup podľa tohto zákonného ustanovenia len za predpokladu, ak by použitie nezníženej trestnej sadzby trestu odňatia slobody bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Všetky tri podmienky musia byť splnené súčasne. Aplikácia uvedeného ustanovenia prichádza do úvahy najmä pri existencii okolností, ktoré by sa dali vyhodnotiť ako poľahčujúce a to vo vzťahu k okolnostiam konkrétneho prejednávaneho prípadu, čo v prípade obžalovaného R. R. určite splnené nie je a to najmä s prihliadnutím na jeho postoj k spáchanému trestnému činu, ktorého spáchanie na hlavnom pojednávaní popieral.

Pri ukladaní trestu treba vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženej dvoch princípov a to princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu.

Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

S poukazom na vyššie uvedené okolnosti má za to, že aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. v prípade obžalovaného R. R. neprichádza do úvahy a súd mu mal uložiť trest odňatia slobody v zákonom stanovenej nezniženej trestnej sadzbe, keď okolnosti, na ktoré poukázal súd prvého stupňa a ktoré podľa neho odôvodnili uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, mohli byť zohľadnené pri ukladaní trestu v rámci nezniženej zákonnej trestnej sadzby.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a obžalovanému uložil spravodlivý nepodmienečný trest odňatia slobody.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia (obžalovaný a prokurátor) podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolania podané obžalovaným R. R. (proti výroku o vine a proti výroku o treste) a prokurátorom (proti výroku o treste v neprospech obžalovaného), boli podané oprávnenými osobami, v zákonom stanovenej lehote. Po splnení si prieskumnej povinnosti následne krajský súd dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti odvolania obžalovaného, avšak z iných dôvodov, ako uvádzal obžalovaný a o dôvodnosti odvolania prokurátora z ním uvádzaných dôvodov.

Úvodom krajský súd poznamenáva, že v tejto veci už raz bolo súdom prvého stupňa rozhodnuté rozsudkom, sp.zn. 6T/22/2016 zo dňa 25.1.2018, ktorý bol na podklade odvolania obžalovaného a prokurátora zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/43/2018 zo dňa 31.7.2018. Krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa v rámci ďalšieho postupu konal rešpektujúc právny názor vyslovený odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení.

Odvolací súd primárne zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym takým vážnym procesným pochybeniam, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a jasne vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného R. R. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstate súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaný R. R. založil odvolanie na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, námietkami obhajcu, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Skutočnosť, že obžalovaný R. R. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný R. R. a jeho obhajca rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietal a sponchybňoval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval za jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd prioritne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Obžalovaný R. R. od začiatku vedeného trestného konania vinu popiera. Svoju obhajobu založil na tom, že v prípade účtovných dokladov uvedených v obžalobe sa nejedná o fiktívne účtovné doklady, nakoľko jeho firma skutočne realizovala stavebné rekonštrukčné práce na Hoteli Luna, ako aj na Apartmánových domoch Richnava, čo si vyžadovalo tak nákup materiálu, ako aj realizáciu rôznych stavebných činností. V súvislosti s takouto obhajobou obžalovaného aj krajský súd totožne so súdom prvého stupňa konštatuje, že v danom prípade nie sú pochybnosti o tom, že obžalovaný v predmetných zdaňovacích obdobiach skutočne vykonával stavebné práce na ním uvádzaných stavebných zákazkách, čo si zaiste vyžadovalo tak nákup stavebného materiálu, ako aj uskutočňovanie rôznorodých stavebných prác. Dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa však bolo bezpečne a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukázané, ako to súd prvého stupňa podrobne rozoberá v odôvodnení napadnutého rozsudku, že v prípade účtovných dokladov presne špecifikovaných vo výrokovej časti napadnutého rozsudku sa jedná o fiktívne účtovné doklady, zaradené obžalovaným do účtovníctva jednoznačne s úmyslom navýšenia výdavkov a tým v konečnom dôsledku zníženia skutočnej výšky daňovej povinnosti, t.j. skrátenia dane. Konkrétne ide o účtovné doklady podnikateľských subjektov A.L.O.E., s.r.o., Bratislava, RIMAX, spol. s r.o., Trnava, Y. V. U. - STAVEBNINY STAVKJET, Pezinok, Y. V. - KOVOZVAR, Prenčov, JMS TRADE, s.r.o., Bratislava a výdavkový pokladničný doklad č. 12HV0005 zo dňa 31.1.2012.

Za spoločnosť A.L.O.E., s.r.o., Bratislava bol v tomto trestnom konaní vypočutý v procesnom postavení svedka konateľ spoločnosti K. U.. K sporným dokladom, ktoré sú predmetom obžaloby, uviedol, že obžalovaného nepozná. Predložené doklady nevystavoval. Formát nesedí s formátom, ktorý používal v spoločnosti. Aj keď spoločnosť má v predmete podnikania stavebnú činnosť, nikdy nevystavovala pokladničné doklady, ani faktúry na pracovné - stavebné náradie, na stavebný materiál. Spoločnosť mala registračnú pokladnicu, ktorá sa používala na úhradu faktúr, avšak tieto úhrady nesúviseli so stavebníctvom, ale len s diagnostikou a opravou cestných motorových vozidiel. Súčasne krajský súd poznamenáva dôležité zistenie, že spoločnosť A.L.O.E., s.r.o., v preverovanom zdaňovacom období nemala registrovanú elektronickú registračnú pokladnicu s prideleným DKP 600036342785001.

V súvislosti s účtovnými dokladmi od spoločnosti A.L.O.E., s.r.o. obžalovaný na svoju obhajobu síce uvádzal, že za túto spoločnosť konal s osobou menom R. J., ktorý sa mu preukázal výpisom z obchodného registra a disponoval aj pečiatkou spoločnosti. Takúto obhajobu obžalovaného súd prvého stupňa správne vyhodnotil ako nehodnovernú a účelovú. Svedok K. U. vypovedal, že v roku 2012 spoločnosť nemala žiadnych zamestnancov. Neuvádzal nič také, že za spoločnosť by bol v predmetom období, resp. v ktoromkoľvek inom období oprávnený konať R. J.. R. J., ktorého výsluch obžalovaný

navrhol, na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa nebolo možné vypočuť, nakoľko zomrel. Aj krajský súd je presvedčený, že obžalovaný osobu R. J. ako zástupcu spoločnosti A.L.O.E., s.r.o. uvádzal zjavne účelovo, nakoľko z dôvodu úmrtia ho už nebolo možné v konaní pred súdom vypočuť. Pozornosť súdu prvého stupňa pritom správne neuniklo, že osoba menom R. J. vlastne figurovala na zozname dochádzky zamestnancov obžalovaného (čo tiež vylučuje, že by sa bolo jednálo o osobu skutočne vystupujúcu za spoločnosť A.L.O.E., s.r.o.), ktorý predložil sám obžalovaný na poslednom hlavnom pojednávaní, na ktorom sa vykonávalo dokazovanie. V súvislosti s konštatovaním o nehodnovernosti obhajoby obžalovaného ohľadne jeho jednania s R. J. ako zástupcom spoločnosti A.L.O.E., s.r.o., krajský súd tiež odkazuje na ďalšie správne úvahy súdu prvého stupňa na str. 15 odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje.

Ohľadne účtovných dokladov zaradených do účtovníctva obžalovaného od podnikateľského subjektu Y.. V. U. - STAVEBNINY STAVKVVET, Pezinok, bola vypočutá svedkyňa Mgr. V. U.. Svedkyňa sa jednoznačne vyjadrila, že obžalovaného ako podnikateľský subjekt nepozná, neeviduje ho v registračnej evidencii, nikdy s ním neobchodovala. K účtovným dokladom, ktoré sú predmetom obžaloby, uviedla, že tieto nevystavila. V predmetných dokladoch sa nezhoduje názvoslovie tovaru s ich označením tovaru, dokonca väčšinu tovaru uvedeného v pokladničných dokladoch v ponuke nemajú. Podstatnou skutočnosťou je tiež zistenie, že elektronická registračná pokladnica s DKP 6081020226735001 bola vyradená z používania ku dňu 21.11.2011 (doklady z elektronickej registračnej pokladnice nájdené v účtovníctve obžalovaného sú z obdobia máj 2012).

K účtovným dokladom spoločnosti RIMAX, spol. s r.o., Trnava, zaradeným do účtovníctva obžalovaného v zdaňovacom období podľa obžaloby, bol ako svedok vypočutý konateľ spoločnosti RIMAX, spol. s r.o. Y. Y.. Svedok vypovedal, že obžalovaného nepozná. Po predložení sporných účtovných dokladov podľa obžaloby potvrdil, že spoločnosť RIMAX, spol. s r.o. tieto nevystavila, nesedí forma pokladničného dokladu, ani tovar uvedený na dokladoch, v dokladoch telefónne číslo neuvádzali. Ich spoločnosť s takýmto materiálom neobchodovala. Za spoločnosť nemohol nikto iný vystaviť pokladničné doklady, nakoľko spoločnosť nemala žiadneho zamestnanca. Podstatnou je tiež skutočnosť, že elektronická registračná pokladnica s DKP 6490036239241001 bola správcom dane vyradená z registrácie 27.2.2012 (sporné pokladničné doklady boli vystavené v období mesiaca máj 2012).

Obžalovaný na preukázanie svojho obhajobného tvrdenia, že v prípade sporných dokladov ohľadne nákupu stavebného materiálu, sa nejednálo o fiktívne doklady, navrhol na hlavnom pojednávaní vypočuť svedka M. S.. Aj keď tento svedok v rámci svojej výpovede potvrdil, že pre obžalovaného vozil stavebný materiál, súd prvého stupňa správne výpoveď svedka vyhodnotil ako nehodnovernú a účelovú, zjavne učinenu v snahe napomôcť obžalovanému a to z dôvodov podrobne uvedených na str. 15 a 16 odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorými argumentmi súdu prvého stupňa sa krajský súd bez výhrad stotožňuje a v podrobnostiach na tieto odkazuje.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania správne dospel k záveru o fiktívnosti aj účtovných dokladov podľa obžaloby od spoločnosti JMS TRADE, s.r.o. Aj keď za túto spoločnosť vypočutá svedkyňa konateľka spoločnosti R. J. tvrdila, že faktúry boli vystavené na základe reálne vykonaných stavebných prác, súd prvého stupňa správne jej výpoveď vyhodnotil ako nehodnovernú, učinenu účelovo v snahe napomôcť obžalovanému, a to z dôvodov podrobne uvedených na strane 16 odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorou argumentáciou sa krajský súd plne stotožňuje. Krajský súd osobitne poukazuje na zistenie, že k jednotlivým faktúram tejto spoločnosti nie je pripojený akýkoľvek súpis prác alebo iná konkrétna špecifikácia, čo je predmetnom fakturácie. Je neuveriteľné, že obžalovaný by bol platil pomerne vysoké fakturované sumy za vykonané práce bez toho, aby bolo konkrétne špecifikované, za aké práce vlastne platí a bez možnosti preverenia a kontroly fakturovaných prác (nakoľko v prípade faktúr od tejto spoločnosti absentuje bližšie určenie predmetu fakturácie). Navyše faktúry postrádali aj číslovanie. Hodnovernosť výpovede svedkyne R. J. a tým aj obhajoby obžalovaného vážne spochybňujú tiež rozpory medzi výpoveďami svedkyne a obžalovaného ohľadne toho, kto faktúry vystavoval, ako na to rovnako správne poukázal súd prvého stupňa na strane 16 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Serióznosť podnikania spoločnosti JMS TRADE, s.r.o. vážnym spôsobom spochybňujú listinné dôkazy založené v spise. Konkrétne z protokolu o daňovej kontrole vyplynulo, že miestnym zisťovaním u daňového subjektu JMS TRADE, s.r.o. bolo na mieste prevádzky Vrakunská 45, Bratislava zistené, že na tejto adrese sa žiadna prevádzka nenachádza a o uvedenej spoločnosti nikto nepočul. Pokiaľ ide o sídlo spoločnosti na adrese Deväťtinová 22, Bratislava, na tejto

adrese sa nachádzal starší dom a nedokončená novostavba, názov spoločnosti nebol nikde uvedený a tiež bolo zistené, že konateľka spoločnosti R. J. sa na tejto adrese nezdržiava.

Totožne s konštatovaním súdu prvého stupňa krajský súd vyhodnotil ako fiktívne rovnako tak účtovné doklady od podnikateľského subjektu Y. V. - KOVOZVAR. Krajský súd osobitne poukazuje na zistenie, že k jednotlivým faktúram tejto spoločnosti nie je pripojený akýkoľvek súpis prác alebo iná konkrétna špecifikácia, čo je predmetnom fakturácie. Je nereálne, že obžalovaný by bol platil pomerne vysoké fakturované sumy za vykonané práce bez toho, aby bolo konkrétne špecifikované, za aké práce vlastne platí a bez možnosti preverenia a kontroly fakturovaných prác. Boli zistené aj nezrovnalosti ohľadne výplaty fakturovaných súm. Aj keď Y. V. pri ústnom pojednávaní na Daňovom úrade v Banskej Bystrici dňa 20.11.2014 uvádzal, že peniaze dostával priebežne počas mesiaca, v ktorom bola faktúra vystavená, uvedené nezodpovedá príjmovým a výdavkovým pokladničným dokladom vystaveným k týmto faktúram, keď podľa príjmových a výdavkových pokladničných dokladov mala byť tá ktorá fakturovaná suma vyplatená jednorazovo v deň vystavenia faktúry, resp. v nasledujúci deň. Súčasne sú tu nezrovnalosti medzi výpoveďou obžalovaného a svedka Y. V. ohľadne toho, aké konkrétne práce mal Y. V. pre spoločnosť obžalovaného vykonávať. Obžalovaný pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 2.8.2016 uvádzal, že Y. V. zväral konferenčnú miestnosť na Hoteli Luna v Žiari nad Hronom. Y. V. pri ústnom pojednávaní na Daňovom úrade v Banskej Bystrici dňa 20.11.2014 zas uvádzal, že vykonával kompletnú rekonštrukciu Hotela Luna v Žiary nad Hronom, renovácia izieb, nadstavba hotela, nová strecha, rekonštrukcia kuchyne a jedálne, pristavenie ďalšej budovy, ktorá momentálne slúži ako predajňa, rekonštrukcia baru, pristavenie terasy. Na dokreslenie situácie krajský súd tiež poukazuje na fakt, že predmetné faktúry nie sú očíslované a nie sú ani podpísané osobou konajúcou za spoločnosť Y. V. KOVOZVAR.

Rovnako správne ako fiktívny súd prvého stupňa vyhodnotil výdavkový pokladničný doklad č. 12HV0005 zo dňa 31.1.2012 na sumu 3.122,54 Eur a to z dôvodov uvedených na strane 17 odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorými sa krajský súd stotožňuje. Hoci obžalovaný ku koncu dokazovania na hlavnom pojednávaní predložil pokladničné doklady o platbách v takejto sume (č.l. 541-544 spisu), aj krajský súd výdavkový pokladničný doklad č. 12HV0005 zo dňa 31.1.2012 v účtovníctve obžalovaného považuje za fiktívny, vystavený bez skutočnej realizácie zdaniteľného plnenia v takejto sume. Predmetný výdavkový doklad zo dňa 31.1.2012 totiž obžalovaný podložil viacerými pokladničnými blokmi od rôznych podnikateľských subjektov, z rôznych dátumov mesiaca január 2012, predchádzajúcich dátumu predmetného výdavkového dokladu zo dňa 31.1.2012.

Krajský súd uzatvára, že okresný súd dospel k správnym skutkovým zisteniam, keď konštatoval, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku. Okresný súd zároveň protiprávne konanie obžalovaného v bode 1) a 2) správne právne kvalifikoval ako pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., nakoľko obžalovaný pokračovacím protiprávnym konaním popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku skrátil daň vo veľkom rozsahu s poukazom na § 125 ods. 1 Tr. zák. a to konaním s priamym úmyslom v zmysle § 15 písm. a) Tr. zák. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súčasne dôsledne a správne zdôvodnil takúto právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, a preto aj v tomto smere krajský súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Plniac si prieskumnú povinnosť krajský súd však zistil nasledovné pochybenia súdu prvého stupňa vo výroku o vine napadnutého rozsudku:

Aj keď súd prvého stupňa v rámci opisu skutku napadnutého rozsudku v úvode správne uvádza, že bolo zistené, že obžalovaný si postupne do účtovnej evidencie zaúčtoval nepravdivé nákladové položky, ďalej presne špecifikované, v závere opisu skutku v bode 1) formálne pochybil, keď nelogicky uvádza, že obžalovaný takýmto konaním neoprávnene z v ý š i l základ dane z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 celkom o sumu 597.008,26 Eur a krátil daň z príjmu fyzických osôb za rok 2012 o sumu 114.124,07 Eur. Správne a logicky obžalovaný neoprávnene zaúčtovaním nepravdivých nákladových položiek z n í ž i l základ dane z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 celkom o sumu 597.008,26 Eur a skrátil daň z príjmu fyzických osôb za rok 2012 o sumu 114.124,07 Eur.

Súčasne súd prvého stupňa v závere opisu skutku napadnutého rozsudku pochybil, keď výšku škody určil n a j m e n e v sume 156.584,91 Eur. Súd prvého stupňa v rámci opisu skutku správne konkretizuje vykonaným dokazovaním zistené úmyselne neoprávnene zaúčtované nákladové položky,

čomu zodpovedá spôsobenie škody presne vo výške 156.584,91 Eur a nie spôsobenie škody najmenej vo výške 156.584,91 Eur.

Hoci súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v rámci právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovaného správne uvádza, že obžalovaný v bode 1) a 2) spáchal pokračovací zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., v rozpore s uvedeným vo výroku o vine napadnutého rozsudku protiprávne konanie obžalovaného právne kvalifikuje ako zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., teda bez uvedenia, že sa v bode 1) a 2) jedná o pokračovací trestný čin.

Na základe týchto zistených pochybení súdu prvého stupňa vo výroku o vine potom krajský súd musel pristúpiť k zrušeniu napadnutého rozsudku z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. pri súčasnej aplikácii ustanovenia § 321 ods. 2 Tr. por. Uvedené pochybenia okresného súdu formálnej povahy však krajský súd následne napravil tak, že vo veci sám rozhodol, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, nakoľko nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku správne zistený (§ 322 ods. 3 Tr. por.).

Krajský súd sa stotožňuje s postupom súdu prvého stupňa ohľadne odmietnutia ďalších dôkazných návrhov obžalovaného a prokurátora a to z dôvodov podrobne uvedených na str. 18 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. na hlavnom pojednávaní vykonanými dôkazmi zistil skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Osobitne krajský súd poukazuje na skutočnosť, že z dôkazného návrhu obžalovaného na výsluch svedkov M. S., Y. V., R. J. a Ing. C. V. zo dňa 22.10.2018 nevyplýva, že svedkovia by v rámci výsluchu, resp. dopočutia na hlavnom pojednávaní mali uviesť také skutočnosti, ktoré by mohli mať podstatnejší vplyv na existujúcu dôkaznú situáciu a skutkové závery súdu prvého stupňa.

V súvislosti s odmietnutím dôkazných návrhov obžalovaného, krajský súd považuje za potrebné dať obžalovanému tiež do pozornosti nasledovné : Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.) a zákonný postup pre reakciu orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Tr. por.), zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť. Za porušenie práva na obhajobu teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 Tr. por. a zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a procesne (rozhodnutím súdu) podložené zamietnutie dôkazných návrhov obžalovaného nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu.

Po uznaní viny obžalovaného bolo súčasne povinnosťou krajského súdu rozhodnúť aj o uložení trestu obžalovanému. Pokiaľ ide o rozhodovanie o treste pre obžalovaného, krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vykonané dôkazy podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku rozobral (hodnotenie osoby obžalovaného z pohľadu jeho rodinných pomerov, výkonu povolania, predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, spáchané priestupky). Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému správne poukázal na zásady ukladania trestov podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a tiež nutnosť pri ukladaní trestu prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Totožne s odvolacími námietkami prokurátora však krajský súd uvádza, že súd prvého stupňa v konečnom dôsledku obžalovanému uložil neprimeraný trest, čo bolo dôvodom na zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa aj z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Súd prvého stupňa primárne pochybil, keď obžalovanému ukladal trest podľa § 276 ods. 3 Tr. zák. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol uznaný vinným z pokračovacieho zločinu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., obžalovanému mal byť trest správne ukladaný podľa § 276 ods. 4 Tr. zák. Súčasne súd prvého stupňa obžalovanému trest ukladal s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., aj keď na ukladanie trestu obžalovanému podľa tohto zákonného ustanovenia neboli splnené zákonné podmienky.

V súlade so zásadou individualizácie trestu zákon umožňuje vo výnimočných prípadoch uložiť trest aj pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby (§ 39 ods. 1 Tr. zák.). Jedná sa o prípady uloženia trestu páchatelom, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, najmä za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností. Pomerom páchatela sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatela, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú, aby súd starostlivo a dôkladne zvážil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela, ale aj odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané.

Z vyššie uvedeného výkladu aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. je nepochybné, že súdom prvého stupňa uvádzané vedenie riadneho života obžalovaným pred spáchaním skutku, ako aj počas dlhšej doby viac ako 5 rokov po spáchaní skutku nespĺňa zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody obžalovanému podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Skutočnosť, že obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život (čo zodpovedá poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák.), ako aj fakt, že obžalovaný po dlhú dobu aj po spáchaní skutku vedie riadny život, sa síce zohľadní pri ukladaní trestu obžalovanému, avšak v rámci zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

Zohľadniac zásady ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., teda prihliadnúc na záujmy spoločnosti a obžalovaného, na skutočnosti týkajúce sa spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavinenia, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na pomery a možnosti nápravy obžalovaného, krajský súd obžalovanému R. R. podľa § 276 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Skutočnosť, že v prípade obžalovaného sa jedná o doposiaľ netrestanú osobu, ktorá sa po dlhú dobu po spáchaní trestnej činnosti nedopustila žiadnej inej trestnej činnosti, absenciu priťažujúcej okolnosti, krajský súd zohľadnil u obžalovaného tým spôsobom, že mu trest odňatia slobody ukladal úplne na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody. Takýto obžalovanému uložený trest považuje krajský súd za zákonný a spravodlivý, zodpovedajúci zásadám tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Obžalovanému bolo pritom možné v rámci odvolacieho konania uložiť prísnejší trest ako napadnutým rozsudkom a to na podklade odvolania prokurátora proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V súvislosti s ukladaním trestu obžalovanému krajský súd záverom poznamenáva, že aj keď sa jedná o pokračovaciu trestnú činnosť z rokov 2012 a 2013, v konaní orgánov činných v trestnom konaní, ako aj súdu neboli zistené žiadne také súdnu praxou ustálené prietahy v konaní, ktoré by odôvodňovali postup pri ukladaní trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Protokol z daňovej kontroly bol vypracovaný dňa 15.12.2014. Vo veci bolo začaté trestné stíhanie a obžalovaného vznesené obvinenie dňa 21.7.2015. Obžaloba bola na súd podaná dňa 1.4.2016. Vo veci bol súdom prvého stupňa prvý rozsudok vyhlásený dňa 25.1.2018, tento bol však na podklade odvolania obžalovaného a prokurátora zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline dňa 31.7.2018. Aktuálne preskúmaný rozsudok bol súdom prvého stupňa vyhlásený dňa 23.10.2018. Pritom je potrebné zohľadniť rozsah spáchanej trestnej činnosti a tomu zodpovedajúcu potrebu vykonania väčšieho množstva dôkazov.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.